

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/471/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215852
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814215852.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa V. D. W., s.r.o., so sídlom V. XX, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. U. D., s. r. o., so sídlom S. XX, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX, proti odporkyni Q. B., bytom Z., zastúpenej opatrovníčkou A. I., bytom Z. I. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu občianskeho združenia B. R. V. W., so sídlom B. K. XXX XX O., zastúpeného JUDr. V. V., advokátom, so sídlom G. XX, XXX XX O., v konaní o zaplatenie 357,11 eur s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. januára 2015, č. k. 12C/191/2014-37, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania **m e n í** tak, že navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 69,90 eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. V. V., advokáta, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,69 eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. V. V., advokáta, to troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom konanie podľa § 96 ods. 1 veta prvá, druhá zastavil. Rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 14,30 eur s tým, že vrátenie súdneho poplatku vykoná W. V. do 8 dní od právoplatnosti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania nemá. Výrok o trovách konania odôvodnil konštatovaním, že odporca si náhradu trov konania neuplatnil a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania nepriznal i napriek tomu, že navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zaviniel zastavenie konania. Zohľadnil tú skutočnosť, že samotné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nemožno považovať za úkon, pri ktorom by vedľajšiemu účastníkovi mohli vzniknúť účelne vynaložené trovy. S poukazom na obsah oznámenia zo dňa 10.11.2014, ktoré je urobené elektronickými prostriedkami s podpísaným zaručeným elektronickým podpisom, t.j. náklady na materiál, poštovné atď. nevznikli. Podľa obsahu ide o veľmi jednoduché podanie, navyše formulárového typu, kde vedľajší účastník v jednotlivých konaniach obmieňa len niekoľko údajov a na jeho vypracovanie nie sú potrebné odborné právne vedomosti advokáta, preto prípadné trovy právneho zastúpenia za tento úkon treba tiež považovať za neúčelne vynaložené. Ďalší úkon právnej služby, ktorý súd posúdil ako neúčelný bol, že vedľajší účastník podal vyjadrenie zo dňa 07.01.2015, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, pričom súd na premlčanie prihliada ex offo podľa novelizovaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a nie je k tomu potrebná námietka vznesená zo strany vedľajšieho účastníka. Tento vstupuje do konaní, pričom nemá vedomosť o stave týchto konaní, o vóli spotrebiteľov, či účelnosti tohto vstupu a vznáša námietky premlčania, i keď súd vzhľadom na premlčanie nároku navrhovateľa z úradnej povinnosti. V danom prípade sa jedná o jednoduchý spor a nebolo potrebné,

aby samotné združenie, ktoré má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, využívalo právnu pomoc advokáta (splnomocniť ho na zastupovanie v tisíckach sporoch, do ktorých takéto združenie vstúpilo), keďže úlohou združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/228/2012 zo dňa 31.7.2012, v ktorom konštatoval, že je nadbytočné využitie služieb advokáta, pokiaľ sa predmet konania týka hlavnej činnosti združenia. Uviedol, že aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.3.2014 bolo konštatované, že v preskúmvanej veci ide o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuiteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka, a na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní.

Proti uzneseniu vo výroku, ktorým nebola vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania vo výške 69,90 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 34,95 eur. Súdu prvého stupňa vytýkal nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na tú skutočnosť, že navrhovateľ zoberal návrh v celom rozsahu späť po tom, čo vedľajší účastník vo veci zaslal vyjadrenie týmto úkonom, teda vyjadrením vo veci samej vzniklo právo vedľajšiemu účastníkovi na náhradu trov konania. Uviedol, že navrhovateľ si v konaní uplatňuje nárok na zaplatenie sumy zo zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej dňa 30.05.2008. Vedľajší účastník vo vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, pričom poukázal na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrými mravom, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Vzniesol aj námietku premlčania. Poukázal ďalej aj na nedostatky kontraktačného procesu. Trval na tom, že mu vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, keďže vyjadrenie vo veci samej poslal pred zastavením konania. Súd prvého stupňa nepriznal trovy konania vedľajšiemu účastníkovi napriek tomu, že vedľajší účastník trovy na bránenie práva odporcu účelne vynaložil. Považoval za potrebné poukázať na ust. § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Je zrejmé, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, resp. trov právneho zastúpenia. Ústava SR v čl. 47 ods. 2 zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom a v spojení s ustanoveniami § 24 a 25 O.s.p. má vedľajší účastník právo dať sa zastúpiť advokátom. Dôvodil aj tým, že trovy právneho zastúpenia si vedľajší účastník hradí samostatne, nezaťažuje nimi navrhovateľa ani odporcu a ich náhradu dosiahne len v prípade, že navrhovateľ bude v konaní neúspešný. Toto je potrebné považovať za súčasť rizika, s ktorým navrhovateľ pri súdnom uplatnení napr. premlčanej pohľadávky alebo plnenia z neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve musí kalkulovať, a od ktorého má odrádzať práve aj hrozba náhrady trov konania protistrane. Je zrejmé, že pokiaľ navrhovateľ bude uplatňovať pohľadávky, na ktoré má nárok, nedôjde k obohacovaniu vedľajšieho účastníka na trovách právneho zastúpenia. Trval na tom, že aj upozornenie na neprijateľné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon. Z tohto dôvodu nemožno neprihliadať na vyjadrenie vedľajšieho účastníka, a treba zásadne odmietnuť názor súdu, že zamietnutie návrhu nebolo pomocou pričinenia vedľajšieho účastníka. Opodstatnenosť trov právneho zastúpenia odôvodňoval aj poukazom na rozhodnutia iných súdov.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie okresného súdu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka je potrebné podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým nebolo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznané právo na náhradu trov konania. Uznesenie okresného súdu nebolo účastníkmi v ostatných výrokoch, t. j. vo výroku, ktorým bolo konania zastavené, ktorým sa vrátil súdny poplatok ako aj ktorým nebola priznaná náhrada trov konania odporkyni napadnuté odvolaním. V tejto časti uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie ods. 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že k späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa došlo pred začatím pojednávania vo veci samej z dôvodu premlčania pohľadávky. Z procesného hľadiska v tomto prípade zásadné platí, že zastavenie konania zaviniel navrhovateľ, a preto je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania. V predmetnom konaní vystupoval na strane odporcu vedľajší účastník, preto navrhovateľ je v danom prípade povinný zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu.

Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že ich nepovažoval za účelne vynaložené. Odvolací súd sa však s rozhodnutím súdu prvého stupňa v tomto smere nestotožnil.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy SR, čl. 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník zastúpený právny zástupcom do konania riadne vstúpil dňa 10.11.2014 a dňa 08.01.2015 doručil súdu kvalifikované písomné vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietky týkajúce sa viacerých nedostatkov zmluvných dojednaní, obligatórnych náležitostí zmluvy ale aj námietku premlčania. S poukazom na procesný postoj navrhovateľa, ktorý odôvodnil späťvzatie návrhu premlčaním nároku, navrhovateľ zaviniel zastavenie konania, čo malo priamy vplyv na ukončenie sporu. V dôsledku toho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené, a preto nevidel žiadny dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník si v súlade s ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v prvostupňovom konaní uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 69,90 eur. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 357,11 eur, odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 26,56 eur. Odmenu si vedľajší účastník uplatnil za dva úkony právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia (á 26,56 eur + režijný paušál 8,39 eur), písomné vyjadrenie vo veci samej (á 26,56 eur + 8,39 eur režijný paušál) v celkovej výške 69,90 eur, ktorá mala byť vedľajšiemu účastníkovi súdom prvého stupňa priznaná.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že navrhovateľa zaviazal na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. vo výške 69,90 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods.1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vo výške 16,69 eur. Predmetom odvolacieho konania boli trovy vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v sume 69,90 eur, predstavujúce náhradu trov prvostupňového konania. Vedľajšiemu účastníkovi v odvolacom konaní vzniklo právo na náhradu trov spočívajúcich v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu 16,60 eur za jeden úkon právnej pomoci, pričom táto sa znižuje na polovicu základnej sadzby, t. j. na 8,30 eur, keďže podané odvolanie sa netýkalo veci samej. Režijný paušál mu patrí vo výške 8,39 eur. Spolu trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní predstavujú sumu 16,69 eur.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.